

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/153/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615203306
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615203306.2

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 2.736,04 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.602,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.602,08 Eur od 24.2.2015 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.06.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.736,04 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 58,53 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.736,04 Eur odo dňa 01.06.2015 do zaplatenia a trovy konania vo výške 164,- Eur a trovy právneho zastúpenia 287,04 Eur. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Home Credit Slovakia, a.s, ako veriteľ uzatvoril so žalovanou (ako dlžníkom) dňa 05.09.2012 úverovú zmluvu č. 4209015113, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.995,76 Eur. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 64,72 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná (dlžník) sa dostala do omeškania s úhradou splátok, bola listom zo dňa 05.02.2015 vyzvaná právnym predchodcom žalobcu (veriteľom) k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok, upomienky, zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu pozostáva z istiny 138,16 Eur, úroku vo výške 167,15 Eur, zosplatennej istiny vo výške 2.359,23 Eur, upomienky I vo výške 5,- Eur, upomienky II vo výške 36,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 58,53 Eur a od 01.06.2015 do zaplatenia vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.736,04 Eur. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na neho postúpená pôvodným veriteľom (Home Credit Slovakia, a.s.) na základe zmluvy zo dňa 05.02.2015.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila. Žaloba s prílohami jej bola doručená na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 18.11.2015.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd preto

prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinnými dôkazmi a to návrhom na začatie konania, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2015, podacím hárkom č. EPH004573454, úverovou zmluvou zo dňa 12.9.2012, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. na čl. 23-29, informáciami o poistení na čl. 30, listom „čo by ste mali vedieť o svojom úvere“ na čl. 31, výzvou k splateniu celého úveru na čl. 32, podacím hárkom EPH003958424, výpisom čerpania splátok a úhrad na čl. 34-35, doplnením žalobného návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobcu zo dňa 20.11.2015 a špecifikáciou postúpenia pohľadávky na čl. 48 a vyjadrením žalovanej na čl. 51 a zistil tento skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní nespochybnila skutočnosť, že zmluvu o úvere uzatvorila a že úver čerpala. Nespochybnila ani výšku čerpania úveru (2.995,76 Eur) a ani sumu, ktorú zaplatila (1.393,68 Eur). Uviedla, že úver splácala dlhšiu dobu, ale prišla zima a nemala prácu, a preto nemala z čoho úver splácať. Konštatovala, že má viacero iných úverov (v Tatra banke, Provident, Cetelem, VÚB, stavebný úver v Prvej stavebnej sporiteľni), dostala sa do úverového kolotoča a kryla jeden úver druhým. Suma všetkých úverov, ktoré spláca, je cca 30.000,- Eur, ktoré narastajú o úroky. Uviedla, že nevlasťní žiaden majetok (nehnuteľnosti, motorové vozidlo), býva v podnájme, pričom turnusovo pracuje v Rakúsku ako opatrovateľka s príjmom cca 700,- Eur mesačne, ktoré použije na splátky úverov (platí nájom 200,- eur mesačne, spláca 200,- Eur Tatra banke, asi 200,- Eur Prvej stavebnej sporiteľni a na životné potreby jej ostáva asi 100,- Eur mesačne). V októbri minulého roka sa rozviedla. Na otázku súdu, aby sa vyjadrila k tomu, či nevlasťní nehnuteľnosť, keď spláca stavebný úver v Prvej stavebnej sporiteľni, uviedla, že ide o úver, ktorý brali ešte v čase, keď bola vydatá s manželom a to na ich rodinný dom. Tento dom už ale nevlasťnia, pretože sa zadlžili a previedli vlastnícke právo k nemu na veriteľa, ktorému dlhovali peniaze. Stavebný úver ale musí ona naďalej splácať. Predmetnú zmluvu so spoločnosťou Home Credit uzavrela tak, že bola oslovená touto spoločnosťou zrejme na základe toho, že splácala predošlý úver. Postupovalo sa tak, že splatili predošlý úver a poskytli nový. Zmluvu uzavrela tak, že jej poslali „papiere“, ktoré ona podpísala a zaslala im poštou naspäť so žiadanými dokladmi (kópiou občianskeho preukazu, výplatnej pásky, výpisu z účtu a pod.). Zmluvu si poriadne neprečítala, podpísala to a poslala naspäť, lebo potrebovala peniaze.

Z obsahu úverovej zmluvy č. 4209015113 zo dňa 12.09.2012* súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu, pričom dojednaná výška úveru bola 2.995,76 Eur. Žalovaná mala úver splatiť 84 mesačnými splátkami vo výške 64,72 Eur, pričom celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená na 5.053,44 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola od 17,4% do 18,0%, priemerná hodnota RPMN 19,08% a ročná úroková sadzba 16,00%. Zmluva obsahuje údaj o poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 Eur, ktorý mal byť zahrnutý v splátke (bod 51 zmluvy). Termíny splatnosti splátok (v bode 42 zmluvy) nie sú uvedené, uvedený je len odkaz na ustanovenie zmluvy, podľa ktorého prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Lehota splatnosti zmluvy (bod 45 zmluvy) je uvedená ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

* Žalobca v žalobe uvádza, že zmluva bola uzavretá dňa 05.09.2012, avšak z obsahu zmluvy je zrejmé, že akceptácia návrhu zmluvy žalovanou je datovaná na deň 12.09.2012, a preto súd predmetnú zmluvu označuje ako zmluvu zo dňa 12.09.2012.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu spolu 1.393,68 Eur.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 15.05.2015 súd zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. (veriteľ) oznámila prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanej, že pohľadávka zo zmluvy č. 4209015113 bola postúpená na spoločnosť AB 1 B.V. (žalobcu).

Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.09.2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20111201>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20111201>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20111201>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20111201>> a § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20111201>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.995,76 Eur, z ktorého žalovaná zaplatila spolu 1.393,68 Eur. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 138,16 Eur, úroku vo výške 167,15 Eur, zosplatennej istiny vo výške 2.359,23 Eur, upomienky I vo výške 5,- Eur, upomienky II vo výške 36,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 58,53 Eur a od 01.06.2015 do zaplatenia vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.736,04 Eur. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v časti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ).

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 4209015113 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 37). Zmluva taktiež neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj presný údaj o RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi má podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, do ktorého predtlačte boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, potom údaje identifikujúce klienta (žalovaného), jeho zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 34 až 45 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN vo forme intervalu od 17,4% do 18,0%, priemernej hodnote RPMN a celkových nákladoch spotrebiteľa. Kolónka č. 42 označená ako „Termíny splatnosti splátok“ je prázdna, v kolónke 45 označenej ako „lehota splatnosti“ je uvedené 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení výdavkov, poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a za tým nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. f)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 2 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v bode č. 45 zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 84 splátok a 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Takýto údaj ale v zmluve absentuje. Pod bodom 45, v ktorom je uvedené že splatnosť je 84 mesiacov po poskytnutí úveru je malým písmom husto písaný, veľmi ťažko čitateľný a zrozumiteľný text, v ktorom sa uvádza, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ak teda v bode 45 zmluvy je na jednej strane uvedené, že lehota splatnosti úveru je 84 mesiacov po poskytnutí úveru a na druhej strane hneď pod tým je uvedené, že úver má byť splácaný až počnúc mesiacom nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od poskytnutia úveru, tak tu je absolútne zřejmý rozpor, lebo nie je zřejmé, kedy vlastne sa má začať úver splácať a kedy je jeho konečná splatnosť.

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. V bode 37 zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 38 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Bod 42, teda termíny splatnosti splátok nie je vyplnený vôbec. Malý text pod ním uvádza, že „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Tento odkaz je absolútne neplatný, lebo je nejasný a neurčitý. V podstate

sa z neho spotrebiteľ jednoznačne nedozvie, ktorý je ten konkrétny deň v mesiaci, ktorý má byť dňom splatnosti v každom mesiaci po dobu 84 mesačných splátok. Nie je totiž zrejme, čo presne znamená „poskytnutie úveru“ - či deň podpisu zmluvy, či deň, keď navrhovateľ poukázal úver žalovanému na účet, či prípadne deň keď bola suma pripísaná žalovanému na účet, alebo vyplatená iným spôsobom. Celé toto znenie je zavádzajúce, nepresné a neurčité a preto nezrozumiteľné. Navyiac v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že dlžník je povinný platiť úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Taktiež je tam uvedené, „že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky....“. Z uvedeného však nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Keďže účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je zrejme že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď bod termíny splatnosti splátok v tej časti zmluvy ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa, lebo obsahuje špecifikáciu úveru umožňujúceho posúdiť jeho výhodnosť, je prázdna a termíny splatnosti splátok majú byť zložitou vyvodzované z malých písmen v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do úverových zmluvných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochrana v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Predmetná úverová zmluva neobsahovala ani ďalší údaj, ktorý obsahovať mala, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ ročnú percentuálnu mieru nákladov. V úverovej zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) vyznačená v bode 40 ako interval od 17,4% do 18,0% s tým, že v poznámke v zmluve (vyznačenej drobným písmom) je uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu nie je naplnením zákonom vyžadovanej náležitosti uviesť hodnotu RPMN v zmluve, ak ju dodávateľ (žalobca) uvedie len intervalom (t.j. od do) s tým, že presná hodnota bude oznámená dodávateľom spotrebiteľovi neskôr. RPMN je jedným zo základných údajov, ktoré majú slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní sa o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy, pretože ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i) ZoSÚ), čo je zrejme aj z toho, že je povinnosťou dodávateľa v zmluve uvádzať aj hodnotu priemernej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ), aby si spotrebiteľ už pri pohľade na písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pred podpisom zmluvy v štádiu rozhodovania sa o akceptácii návrhu) vedel jednoducho zhodnotiť výhodnosť/nevýhodnosť predmetného úveru v

porovnaní s inými úvermi na trhu s úvermi. Spotrebiteľ na seba preberá povinnosti dlžníka momentom uzavretia zmluvy o úvere (podpisom zmluvy zmluvnými stranami) a nie až po oznámení presnej výšky RPMN po poskytnutí úveru, a preto je irelevantné, či následne (až po uzavretí zmluvy) žalobca oznámil spotrebiteľovi presnú hodnotu RPMN. Súd považuje za neprijateľné, ak má byť v zmluve hodnota RPMN (ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) uvedená len vo forme intervalu (bez ohľadu na to, že tento interval je v tomto prípade v rozpätí 0,6%), pretože uvedením RPMN len vo forme intervalu dochádza aj k obchádzaniu samotného zmyslu potreby uvádzania tohto údaju v zmluve a to informovanosti spotrebiteľa o jeho celkových ročných nákladoch na úver a možnosti posúdiť výhodnosť jeho úveru v porovnaní s inými úverovými produktmi na trhu úverov pred samotným uzavretím úverovej zmluvy.

V zmluve je taktiež uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, ktorý je v zmluve (bod 36) uvedený ako 5.053,44 Eur. Zo súčtu počtu splátok (84) a výšky splátky (64,72 Eur) je ale zrejmé, že spotrebiteľ má za úver zaplatiť spolu 5.436,48 Eur (84 x 64,72 Eur), teda viac, ako deklaruje právny predchodca žalobcu v zmluve. Tento nesprávny údaj je v neprospech spotrebiteľa (spotrebiteľ je v zmluve informovaný, že za úver zaplatí menej ako v skutočnosti) a taktiež ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere č. 4209015113, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku. Preto aj platby žalovaného mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú právny predchodca žalobcu žalovanej reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaná zaplatila právnomu predchodcovi žalobcu z úverovej istiny 2.995,76 Eur sumu 1.393,68 Eur, uložil súd povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi zvyšných 1.602,08 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Žalobca si voči žalovanej uplatnil taktiež nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 17,- Eur. Dohoda o nej nie je obsahom samotnej zmluvy, ale bola zakotvená v úverových podmienkach (ÚP) v § 2, hlava 18. Toto ustanovenie je umiestnené na 7. strane úverových podmienok drobným písmom a opticky splyva s ostatnými ustanoveniami. Navyše inkorporačná doložka v samotnej zmluve o úvere, podľa ktorej majú byť úverové podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, je písaná ešte drobnejším písmom, ktoré je voľným okom ledva čitateľné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2012, sp. zn. 6Co/135/2012 zo dňa 13.06.2013 a sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013, s ktorých odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V rozsudku sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013 Krajský súd v Prešove konštatoval, cit. „Odhladnuc od nedostatku písomnej formy odvolací súd už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

K tomuto názoru pristúpil odvolací súd z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.) práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 135/2012, 21Co 28/2012). (skutočná veľkosť písma „§ 9 Klient má záujem na tom, aby mu v priebehu trvania Zmluvy o RÚL mohla byť zmenená výška súčasného úverového rámca RÚL.“)

Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09.

Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môže judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten* cit., „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.) ...Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy ani všeobecné obchodné podmienky. “

Pokiaľ žalobca v žalobe poukázal na dodržanie písomnej formy dohody o zmluvnej pokute s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013, tak dôvodom nepriznania tohto nároku nie je nedodržanie písomnej formy právneho úkonu (neplatnosť podľa § 40 ods. 1 OZ) ale netransparentnosť inkorporačnej doložky a neprehľadné zakotvenie dohody o zmluvnej pokute do textu obchodných podmienok. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého cit.: „Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim (zmluva o preprave osôb a pod.)“. Súd si je vedomý toho, že ide o rozhodnutie súdu Českej republiky, ktoré preňho nie je záväzná, avšak vzhľadom na príbuznosť právnych úprav Slovenskej republiky a Českej republiky ako aj skutočnosť, že ide o problematiku týkajúcu sa výkladu komunitárneho práva EÚ (práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zakotvené v právnych aktoch EÚ záväzných pre všetky členské štáty EÚ), považuje za potrebné aj na tento nález poukázať.

Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na upomienku I vo výške 5,- Eur a upomienky II vo výške 36,- a 12,- Eur v zmysle § 1 hlavy 18 úverových podmienok. Výšku náhrady za upomienky ale považuje súd za neprimeranú, pretože nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Uvedené ustanovenie úverových podmienok oprávňuje veriteľa k zasielaniu až 2 upomienok mesačne, za ktoré si právny predchodca žalobcu jednostranne (zakotvením v neprehľadnom texte formulárových úverových podmienok) účtuje paušálnu náhradu 5,- Eur a 12,- Eur. Súd takýto postup považuje za umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka (uvedené ustanovenie úverových podmienok pripúšťa aj opakované zasielanie upomienok až 2x za kalendárny mesiac), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (na doručovanie upomienok je oprávnený len dodávateľ, ktorý toto ustanovenie sám zakomponoval do formulárových úverových podmienok). Navyše súdu je známe, že zmluvná podmienka v takomto znení bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkami súdov (viď. napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/44/2015 zo dňa 31.03.2015).

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, pričom žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania odo dňa 24.02.2015 (od 24.02.2015 do 31.05.2015 v kapitalizovanej forme a od 01.06.2015 do zaplatenia v sadzbe 8,05% ročne). Ku dňu 24.02.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 8,05% (0,05% + 8%) zo sumy 1.602,08 Eur od 24.02.2015 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa druhej vety § 142 ods. 2 O.s.p.. Obaja účastníci mali v konaní pomerný úspech (žalobca mal úspech v rozsahu 1.602,08 Eur z 3.995,76 Eur), a preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).